

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 3 / č. 4 – prosinec 2015

O spolupráci

Když jsem ještě byl ve věku, kdy se má osobnost, jakožto u „mladého stromku“, dala ještě ohýbat, bylo mi vštěpováno do hlavy, že „když se chce, všechno jde“. O několik let později dostalo se mi poučení, že v životě se můžu vždy spolehnout na dva pomocníky. Levou a pravou ruku.

Mezitím jsem vstoupil do Klubu českých turistů. Na první pohled nesourodá parta, kterou spojovalo jen nadšení pro pohyb v přírodě. Výhody této rozmanitosti poznal jsem na své první brigádě na turistické základně. Bylo to stejné jako v té známé písničce: „...ten umí to a ten za tohle...“ A dohromady jsme udělali moc.

Není moc spolků, kde by to takto fungovalo. Važme si toho! A pokud to jen trochu jde, přiložme ruce k dílu.

O tom, že naše soukolí, i když to v něm občas vrzne, šlape jako pověstné švýcarské hodinky, svědčí i náš Zpravodaj, kam mnozí přispíváte svými články a fotografiemi, takže to není jen hlásná trouba oblastního výboru. Dokážeme však spolupracovat nejen na celém Zpravodaji, ale i na jeho jednotlivých člancích. Vyzkoušeli jsme si to na „hvězdicové“ stati o výstupu na Macochu a v tomto čísle najdete společné pojednání o našem oblastním podzimním semináři.

Co mě také velmi těší, je vývoj kolem Prvního jarního výšlapu. V současnosti nemáme zajištěného jen pořadatele na příští rok, ale dokonce na tři roky dopředu! Je dobře, že jsme na smetiště dějin neposlali tradiční oblastní akci, ale úvahy o jejím konci. Aspoň prozatím, ovšem snažme se, ať je to natrvalo!

OBSAH ČÍSLA

Turistická sezona se uzavřela ve Znojmě

Letošní pochod Za posledním puchýřem se konal ve městě historie, vína a okurek. **strana 20**

Oblastní seminář v Chříbech nadchl

Všichni odjížděli nadšení a někteří se o své zážitky i podělili. Stejně jako ze Setkání na Macoše, tak i z podzimního semináře přinášíme společný článek účastníků. **strana 24**

Alf

Šumava moravské turisty láká

O tom, že svět je malý se čas od času přesvědčí každý. A co teprve naše krásná zem. Jak ale vidno, našim turistům se stává malým už i kalendář. Jak jinak si vysvětlit, že si k cestě přes celou republiku vybrali ten samý týden.

Šumavou sem a tam s 1. brněnskou

KČT odbor 1. brněnská pořádá během roku vždy několik vícedenních akcí. Jako takovou, dá se říct stěžejní akcí, byl letos autokarový zájezd od 1. do 8. srpna na Šumavu. Rodil se tak nějak mimochodem. Původně to byla zamýšlená akce pro menší počet účastníků. Nakonec se z toho vyklubal zájezd pro všeho všudy 40 turistů. Když jsme se sešli, tak jsme opravdu nevěděli, jak si říkat. Na TOM to určitě nevypadalo. Spíš by se hodil název TOS (turistický oddíl starších). No není se co divit, věkový průměr této skupiny měl úctyhodné číslo 74,1 roků. Pak že se nedá aktivní turistikou dosáhnout slušného věku.

Z Brna jsme vyjžděli za krásného počasí. První naší zastávkou byla Stráž nad Nežárkou s nově upraveným záměčkem a vzpomínkou na Emu Destinovou. Další naše kroky vedly do Holašovic, vesnice se zachovalým selským barokem, která je zapsaná v památkách UNESCO.

Při další cestě jsme nemohli minout Chelčice. Tady jsme si připomenuli školní vědomosti o Petru Chelčickém. A nebylo jich málo. Pak už jenom Volyně, náš dočasný příbytek.

Druhý den ráno nemohou někteří

účastníci ani dospat. Tak jsou nadupaní. Jedeme na Medvědí stezku. Je to trochu komplikované. Na výchozí bod, Černý kříž, dnes autobus už nesmí. Musíme proto do Stožce a odtud lokálkou. Cesta je sice do kopce, ale pohodlná. Památný kámen posledního zastřeleného medvěda, byla to medvědice, je dnes kousek od značené cesty v mlází. Jedna skupina končí na Jeleních vrších a druhá mašíruje až do Ovesné. A autobus nás sebere v Nové Peci všechny, aby nás odvezl do našeho domova.

Po večeri se samozřejmě sejdeme, abychom si řekli program na další den. Zároveň si vyslechnem tzv. večerníček. To je povídání o historii Šumavy. Potom naladí svoje instrumenty manželé Vrtěnovi a my si s chutí na ukončení dne vždycky zabékáme.

Třetí den na cestách. První naše zastávka byla Jezerní slať. Rozlehlá, impozantní jak z vyhlídkové věže, tak i z naučné cesty po povalovém chodníku.

Den tedy začíná dobře. Autobus nás zavezl do osady Mechov, nedaleko Srní. Odtud vycházíme podle Vchynicko-Tetovského kanálu. A opět jedna skupina putuje přes Oblík, ze kterého odhalila pohledy do širokého kraje vichřice Kiril a druhá pokračuje

U Vchynicko-Tetovského kanálu

podél kanálu. Naše cesty se protly u Tříjezerní slatě. Odtud obě skupiny sestoupily k Roklanskému potoku a na Modravu. Tento úsek cesty je pro pěšáky velmi únavný, protože je pro kolaře celý vyasfaltovaný.

Dnes je od rána dusno. Opravdu i tady jsou skoro tropické teploty. Přes Kašperské Hory sjíždíme k Otavě a zastavujeme u Anínské sklárny. Byla to velká brusírna olovnatého skla, kde bývalo přes sto zaměstnanců. A dnes?

Dvě brusičky. Díky i zato, že se aspoň tak vidí, jak se brousí sklo. Je tady otevřená nová expozice historie sklářství i s moderní prodejnou. Nakonec jsme zjistili, že vedoucí tohoto podniku je Brňan. Kdysi se zde jako voják zaláskoval a zůstal. Po prohlídce odjíždíme na Špičák, odkud sedačkovou lanovkou se vyvážíme na Pancíř. Je jasný den, a tak výhledy jsou velmi dobré.

To se dá říct také o hospodě, kde jsme si dali taky velmi dobrou kulajdu a samozřejmě něco k doplnění tekutin. Krásnou hřebenovou cestou pokračujeme na Mústek, kde stávala kdysi chata KČT. Dnes jenom přístřešek. Skoro pod námi se leskne plocha Nýrské přehrady. Kocháme se rozhledy, abychom po krátkém občerstvení sešupli na lesní silničku a dokráčeli do Hojsovy Stráže k autobusu. I když to nebyla náročná vycházka, krásné počasí a výhledy nás opravdu uspokojily.

Údy i pohybové ústrojí všech účastníků začínají být tak nějak nedůstojně nepohyblivé. Proto si chceme trochu odpočinout od delší pěší chůze. Po úzkých šumavských silničkách jsme se domotali do Lipna. Chceme navštívit všude vychvalovanou atrakci „cestu korunami stromů“. Je tady jak na Václaváku. Kupujeme společně vstupenky a hurá na čtyřsedačkovou lanovku.

Po vystoupení je před námi vysoké monstrum, které láká k návštěvě. Pomalu tedy stoupáme k vrcholu. Po cestě jsou různé atrakce. Hlavně však je tady tobogán, na který stojí dlouhá fronta. Řev a jakot z této atrakce je slyšet po celou dobu. Je to opravdu zajímavá stavba a stojí za zhlédnutí. A nejen rozhledy, ale technické provedení. Nelitujeme času, který jsme

této vyhlídce věnovali. Ve stanovený čas se scházíme všichni u autobusu, abychom navštívili ještě Prachatic. Bohužel, opět na nás nachystali past silničáři. Skoro u Prachatic se opravuje most a autobus tudy neprojde. Těžká vozidla musí na objízďku, která by pro nás byla opravdu dlouhá. Proto raději otáčíme k domovu.

Abychom poznali dokonale Šumavu, chceme se na ni podívat také z druhé strany. Patříčně naladění vyrážíme do Bavor a na Třístoličník. Po několika kilometrech autobus zastavuje, protože přišla zpráva, že na parkovišti je přejetý batoh. Musíme se vrátit, protože je to batoh vedoucího, ve kterém jsou veškeré doklady o zájezdu včetně pojištění. Batoh je na šrot. Při nástupu ho totiž Jura nechal před autobusem a po zkontrolování, že všichni nastoupili, dal povel k odjezdu. Zůstaly Bohu díky alespoň doklady. Jinak nic. Další cesta je už

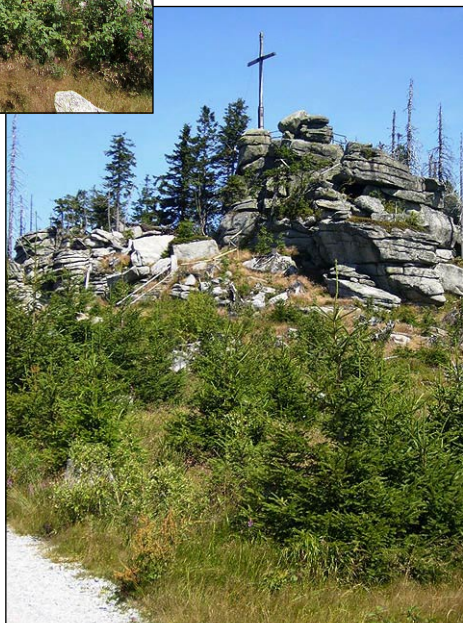
bez problémů. Krásná lesní silnička nás vyvede až pod Třístoličník. Prudkým výstupem dojdeme k chatě. Po občerstvení se opět rozdělujeme. Jedna skupina se bude věnovat okolí a výstupu ke kříži i ke kapličce. A druhá skupina pokračuje po hřebeni přes Trojmeznou na Trojmezí. To je krásný hraniční

kámen, který stojí na hranicích Česka, Německa a Rakouska. Na Plechý se vydali jen dva otrlí účastníci. Je opravdu šílené horko a celá cesta po hřebeni je naprosto holá. Kde že ty krásné lesy jsou. Pouze sem tam, opravdu sem

tam uschlé torzo stromu. Všechno zničila vichřice Kiril. Po chvíli oddechu a občerstvení se vracíme stejnou cestou. Vystoupat z křižovatky znovu k chatě všichni v tom vedru odmítli. Proto sestupujeme přímo k autobusu. Vyprahlí a vysmahlí usedáme do svých sedadel a ujíždíme domů. Při večerním pozpěvování jsme se dohodli, že na zítřejší den, vzhledem k úmornému vedru, změníme trasu. Místo na Knížecí pláň pojedeme na Povydrří.

A tak se taky stalo. Začali jsme u soutoku říčky Vydry a Křemelné, kde vzniká Otava. Poklonili se mohutnosti smrku, který zasadil Antonín Dvořák, a šlapali proti proudu Vydry. Vody bylo letos opravdu málo, a tak řeka ani moc neposkakovala přes kameny. Uprostřed cesty jsme se samozřejmě občerstvili na Turnerově chatě a potěšili se Vydrískem. Cesta ve stínu stromů byla celkem

Dresselberg

příjemná, i když vzduch byl i zde hodně teplý. Skončili jsme na Antýglu, kde jsme měli zaparkovaný autobus. A je to náš poslední den ve Volyni. Za zpěvu a doprovodu kytar se loučíme s tímto krásným týdnem.

Ráno se s podivem všem podařilo zabalit a v devět jsme už seděli v autobuse na cestu domů. Ještě jsme se zastavili na zámku Kratochvíle, který je dnes velmi pěkně udržován. Po prohlídce jsme měli ještě zastávku v Pelhřimově, abychom v místní restauraci uspokojili také svoje hladové útroby. A pak už jenom hodinové zdržení v koloně na dálnici a opět naše Brno.

A nakonec jako vždy, zůstávají vzpomínky na týden prožitý v dobré společnosti turistických přátel a nezapomenutelný kousek přírody.

Vyškovské putování po Šumavě

Pochmurný a uplakaný podzim přímo vybízí vzpomenout si na sluncem zalité horké dny našeho turistického pobytu na Šumavě ve dnech 2.–9. srpna. Dvacet vyškovských turistů se rozhodlo znovu navštívit tento pro nás vzdálený kraj. Čekal nás osmidenní pobyt s ubytováním na turistické chatě KČT v Prášilech

a motem našeho pobytu bylo „cestování k ledovcovým jezerům prášilska a železnorudska“.

Celá neděle byla věnována cestě na Šumavu. Odjížděli jsme v 8.30 hodin z Vyškova a kromě zpoždění jsme odhodlaně zdolávali přestupy, výluky a čekání na další spoje. V šest večer jsme byli v cíli celodenního putování. Byla to chata KČT v Prášilech. Po ubytování a informační schůzce byl individuální program. Někteří šli na večeri do restaurace U Michala, jiné lákala procházka po okolí nebo odpočinek po dlouhé cestě.

V pondělí nás čekal první výlet „K jezeru Laka“. Ráno jsme odjížděli autobusem do Nové Hůrky, zaniklé sklářské obce. Zastavili jsme se u pozůstatků barokního kostela se zbytky hřbitova pro zaměstnance sklárny. Později byla za kostelem postavena kaple sv. Kříže, sloužící jako hrobka rodiny Abelů, majitelů sklárny. V hrobce je pohřben i otec spisovatele Karla Klostermanna, který byl rodinným lékařem rodiny Abelů. Na kapli je umístěna tabule informující o historii obce. Kolem kaple je několik náhrobků z původního hřbitova a památník obětem železné opony. Pokračovali jsme k jezeru Laka, nejvýše položenému šumavskému jezeru

ledovcového původu. Jezero pomalu zarůstá vegetací. Zajímavé byly plovoucí rašelinové ostrůvky. Voda z jezera odtéká Jezerním potokem do Křemelné. V minulosti se voda využívala k plavení dříví vybudovaným umělým vodním kanálem. Po červené turistické značce jsme se vydali kolem tzv. zlatého stolečku, kde

(foto 6× Blažena Floriánová)

si kdysi kupci vyměňovali zboží. Všude kolem trčely suché stromy zničené kůrovcem. Ležely na zemi i s kořeny jako bezduchá těla, ale mezi suchary už zase pučel nový život, mladé zelené stromečky a zelená tráva. Na kvetoucí rostliny usedala paví očka, žluťásci, bzučely včely a čmeláci. Náladu nám zlepšila velká úroda borůvek a malin. Přes Ždánidla (zaniklá obec) jsme došli na křižovatku, odkud jsme pokračovali po žluté značce Vintířovou stezkou a kolem Prášilského potoka do Prášil. Tento den jsme ušli patnáct kilometrů.

V úterý jsme se vydali „Na hrad Kašperk“. Po sedmé hodině ranní jsme odjížděli autobusem do Dlouhé vsi u mostu, kde byla krásná nová silnice a nově postavené zastávky. Po čtyřicetipětiminutovém čekání nás další autobus dovezl do Kašperských hor, krásně upraveného šumavského městečka. Po doplnění zásob v místním COOPu jsme se vydali na hrad Kašperk. Čtyřkilometrová cesta stále do kopce vydala o několik kilometrů víc. Na hradním nádvoří s občerstvením jsme se řádně posilnili a prohlédli okolí hradu. Dvorní hradu jsme nešli, protože bylo před námi několik výprav a čekat se nám nechťelo. U hradu se naše skupina rozdělila. Někteří šli na delší trasu. Nejprve strmou cestou na zříceninu Pustý hrádek, předsunuté opevnění hradu Kašperk, odkud byl úchvatný pohled do okolí. Pokračovali k osadě Žlíbek a po místním značení přes hájenku Nebe, bývalou osadu Ždánov, kde stával statek zvaný Peklo, až do Kašperských hor. Druhá skupina šla méně náročnou cestou do Žlíbku. Voda z pramene u cesty zde tekla žlabem vytesaným z velkého kmene stromu. Pěkně jsme si ponořili předloktí do ledové vody a krásně se osvěžili v parném dni. Přes osadu Kavrlík, motorest Cigánku tato skupina pokračovala do Kašperských hor. Zde si každý zvolil individuální program – oběd, káva, zmrzlina, muzeum hraček, motomuzeum, kostel. Po čtvrté hodině jsme odjížděli přes Srní do Práší. Tento den jsme individuálně ušli deset, patnáct nebo osmnáct kilometrů.

Ve středu jsme měli na programu cestu „K Prášilskému jezeru“. Nemuseli jsme cestovat autobusem, cesta vycházela i končila v Prášilech. Po osmé

hodině jsme se vydali po červené značce k jezeru. Nejprve štěrkovou cestou a potom lesními pěšinami nahoru k jezeru. Místy jsme nacházely holé svahy zničené kůrovcem, smutný pohled. Zato místo u jezera bylo velmi příjemné. Ledovcové jezero má rozlohu asi 3,72 hektaru a hloubku kolem 15 metrů.

Bylo tu velké množství kachen, které nejsou vůbec plaché. Na hrázi jezera je kamenný pomníček studenta Oldřicha Kareise, který tu v roce 1927 utonul. Pak se naše skupina rozdělila. Část pokračovala od rozcestníku Liščí díry na Poledník, který býval vojenským objektem. Cestou nás obklopoval mrtvý les, jenž je dílem kůrovců. Po zbourání okolních objektů zůstala radarová věž, která byla přestavěna na rozhlednu. Rozhledna je vysoká 37 metrů a na vrchol vede 227 schodů. Tři půlkruhová patra slouží jako galerie. Z rozhledny jsou výhledy jak na českou, tak i na německou stranu. I odtud je vidět, jak všude kolem kůrovci nelenili. V bufetu pod rozhlednou jsme se občerstvili a pak se vydali po zelené přes Bývalou rotu k Frantovu mostu. Tady následovala fotografická dokumentace a brodění nožek ve vodě. Čtyři členky si ještě zaběhly do Gsengetu, zaniklé zemědělské osady. U hraničního přechodu pro pěší a cykloturisty do Bavorska je možné vidět historické hraniční kameny.

Od Frantova mostu jsme se již vraceli podél Prášilského potoka a zaniklou obec Dolní Ždánidla do Prášil. Po cestě jsme měli také několik borůvkových přestávek. Druhá skupina od jezera pokračovala přes rozcestí Liščí díry a bývalou osadu Gruberg do Prášil. Gruberg bylo původní jméno dnešní Slunečné. Po roce 1952 zde byla tanková střelnice. Tento den jsme ušli od deseti do šestadvaceti kilometrů. Večer jsme si u táboráku slavnostně opékali špekáčky za více či méně umných zpěvů.

Čtvrteční den byl věnován výletu „K Černému a Čertovu jezeru“. S přestupem v Železné Rudě jsme dojeli na Špičák, kde jsme silnicí vyjeli přes Hofmanky na Pancíř s horskou chatou a rozhlednou. Po prohlídce Pancíře jsme se vydali pěšky přes Špičácké sedlo k Černému jezeru. Černé jezero je opět ledovcového původu a je největším jezerem v České republice. Má rozlohu 18,43 ha, maximální hloubka 40,6 m a je zdrojem vody pro vodní elektrárnu. Černé dostalo jméno podle zdánlivě černé hladiny. Po shlédnutí a odpočinku jsme se vydali do prudkého kopce k Čertovu jezeru. Mezi Rozvodím a Čertovým jezerem jsme si zaskočili na Špičák, kde byla v roce 2014 postavena 26 m vysoká rozhledna se 135 schody.

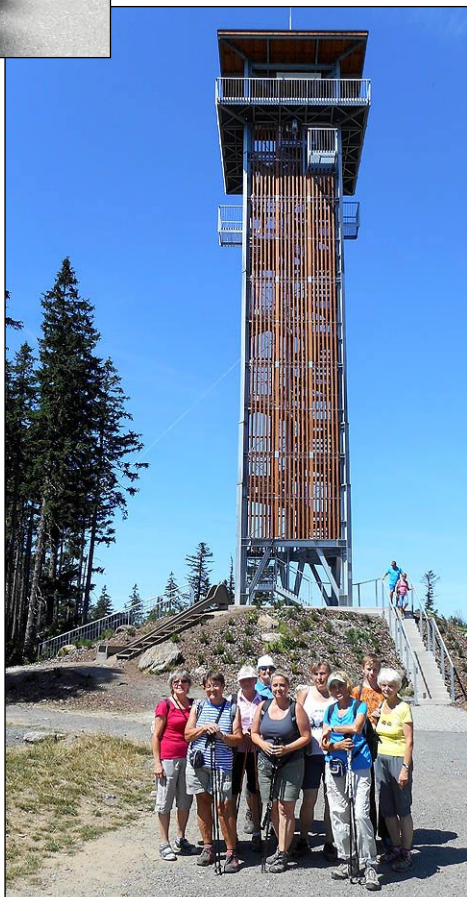
U Černého jezera a pod rozhlednou na Špičáku

horka. V lese probíhala těžba dřeva, takže to tu krásně vonělo. Kousek před Železnou Rudou byl v lese pomníček, na místě, kde v roce 1934 zemřel na mozkovou mrtvici Adolf Kašpar, český malíř, ilustrátor a grafik. Ilustroval knížku Babička, Filosofská historie aj. Pak následovaly nějaké ty borůvkové pauzy a když jsme vyšli v Železné Rudě z lesa, ukazoval teploměr u benzínové pumpy 35 °C. Na Šumavu nezvyklé vedro. První restaurace na trase nás zachránila. V půl šesté jsme odjížděli autobusem přímo do Prášil. Tento den jsme ušli od patnácti do dvaceti kilometrů.

V pátek jsme opět jeli autobusem do Dlouhé vsi u mostu a pak k Čenkově pile. Čekala nás procházka „Kolem řeky Vydry“. Čenkova pila, která zpracovávala dřevo z lesních polomů byla v pozdějších letech přestavěna

Ocelová konstrukce s dřevěným opláštěním poskytla rozhledy do širokého okolí, ba i do Německa.

Další zastávkou bylo Čertovo jezero, druhé naše největší ledovcové jezero. Od Čertova jezera vedla cesta stále lesem, ale po asfaltové silnici. Les nás chránil od velkého

na vodní elektrárnu, dnes funkční technickou památku. Čenková pila je východiskem naučné stezky Povydrří, kaňonovitého údolí řeky Vydry. Balvanitý kaňon řeky se táhne až k bývalé osadě Antýgl, což je bývalý královský dvorec. Území patří k nejkrásnějším místům Šumavy a je přírodní památkou. Na stezce kolem řeky Vydry jsme mohli navštívit Turnerovu chatu, což je roubená stavba z konce 30. let 19. století. Ve výběhu před chatou byla k vidění živá vydra Vydrýsek. Pokračovali jsme však v cestě kolem Klostermannova mostu z roku 2012. Přestávku jsme si udělali na Antýglu, kde jsme si dali oběd, ale celkově byli tímto místem s kempem zklamáni.

Dalším cílem pátečního putování byla obec a rekreační středisko Modrava. Tady se šlo přes louky, kde bylo málo stinných míst, v popoledním čase strašná výhň. Ve stínu tu bylo 35 °C a tak jsme na Modravu došli úplně vyšťaveni. V Modravě jsme kromě různých rekreačních zařízení viděli Klostermannovu chatu, kterou postavil KČT v roce 1924. Karel Klostermann byl český spisovatel, který své dílo zaměřil právě na oblast Šumavy. Docela „uvaření“ vedrem a zmožení druhou částí cesty vyžhavenými loukami jsme odjížděli už v půl čtvrté autobusem přímo do Prášíl. Před chatou ještě následovalo poslední společné foto a rozchod. Každý si udělal svůj program před ranním odjezdem do Vyškova. Tento den jsme ušli patnáct kilometrů.

Většina z nás se ještě vydala k prohlídce Prášíl, zhlédnout to, co se v minulých dnech nestihlo. Prášíly jsou dnes vysloveně turistickou a rekreační obcí. Chata KČT, kde jsme byli ubytováni a moc spokojeni, byla přestavěna z bývalého pivovaru v roce 1928. Z kostela sv. Prokopa tu zůstaly jen základy a hřbitov s polámanými kříži. V místním archeoparku se lze seznámit s životem Keltů na českém území. Kromě restaurace U Michala tu mají novou prodejnu potravin a s jiným zbožím, cukrárnu

Pampelišku, informační středisko a spoustu penzionů. Za cukrárnou je ohrada s daňky a na pastvinách krásní koně. Ve stájích byla výstava studentů z Prahy. U infocentra se nachází „Botanická zahrada – Prášílský ráj“ s volným vstupem, která se neustále rozrůstá. Zahrada není nijak veliká, ale je tu hezky. Dokonce je tu i výběh se třemi bizony – býk a matka s mládětem. Zastavit se můžete i u pomníku malíře a spisovatele Josefa Váchala, který byl také dřevorytce a knihařem. Svá díla zasvětil zejména Šumavě.

V neděli 9. srpna nás čekala pouze cesta do Vyškova. Před devátou hodinou ranní jsme opustili naši ubytovací chatu a odjeli autobusem do Sušice, kde nás čekal náš osobní motoráček, který nas zavezl k rychlíku do Horažďovic. A tady to začalo – rozkopané nádraží, zpoždění rychlíku, strašné vedro ve vlaku, požár na trati a další zpoždění. V Brně jsme nechytli náš spoj, takže jsme museli čekat na další. Nakonec jsme se dočkali našeho cíle. Ve Vyškově proběhlo loučení, děkování vedoucí za pěkný týdenní pobyt a hajdy domů. Už abychom přemýšleli, kam vyrazíme příště.

Týdenního pobytu na Šumavě se zúčastnilo dvacet členů odboru. Celkem jsme nachodili 1512 km, což znamená, že na jednoho člena připadá průměrně 75,6 km na celý pobyt a 15,12 km na jeden den.

*za odbor 1. brněnská Jura Bílý
za odbor Vyškov Blanka Bačovská*

Do pekárny se chodí pro rohlíky a pro chleba, do Pekárny se vyráží za poznáním a pro koláček

První říjnová neděle je už tradičním termínem v kalendáři mnoha turistů. A nejen těch, co ten den vyrazí do přírody na podzimní Pochod okolo Pekárny. Hlavně ho tam mají zatržený turisté z 1. brněnské, kteří tento pochod tak skvěle připravují. Na výšlap do jižního cípu Moravského krasu láká už celé čtvrtstoletí. Však si za tu dobu také našel i řadu příznivců mimo Klub českých turistů, což dokazují davy účastníků na startu a na trasách.

V lesích, do kterých se pomalu, ale jistě vkrádá podzim a lístečky na stromech se začínají nesměle odívat i do jiných barev než tradiční zelené, je vždy krásně. Ani nevádí, když není pokaždé zcela jasná obloha a mezi stromy neprosvítají poslední teplé sluneční paprsky. I podzimní mlha má v lese své kouzlo.

Na Pochod okolo Pekárny se prostě vyplatí vyrazit téměř za jakéhokoli počasí. Vždy je totiž na jeho trasách co objevovat. Vždyť Moravský kras přece nejsou jen 4 + 1 jeskyně a propast Macocha. Je to přešl další krasových jevů

(jeskyní, propastí, závrťů, ponorů,

vývěrů, ...) rozestých po širokém okolí. A spousta těchto útvarů se nachází na také trasách pochodu, jen namátkou: Hostěnické propadání, Hádecké propadání, jeskyně Švédův stůl či Netopýrka, vývěry Říčky. No a samozřejmě jeskyně Pekárna, bez té by to jaksí nešlo! To vše doplněno o několik historických a kulturních objektů.

Hlavně ale u každého takového významného krasového jevu stojí také informační tabule, ze které se každý může dovědět spoustu zajímavých věcí. Takže se turisté vrací z výslapu obohaceni nejen o nové zážitky, případně nějaký ten puchýř, ale také o nové vědomosti.

V posledních letech myslí pořadatelé také na ty nejmenší a připravují pro ně dětskou trasu. Jak by také ne, Mariánské údolí přímo vyzývá k rodinnému výletu. To zná mnoho Brňanů. Akorát si ke své škodě mnozí z nich ještě nevyrazili na tu správnou trasu okolo Pekárny.

Alf

Na startu

Na pochod vyrazí účastníci všech věkových kategorií včetně rodin s dětmi nebo kočárky

Buch ho tam! Další generaci pořadatelů mají v 1. brněnské očividně zajištěnou

To, že název pochodu odvodili pořadatelé od jeskyně ještě neznamená, že by na účastníky v cíli nečekala sladká odměna z opravdové pekárny

Tišnovská padesátka hlásí další rekordní počet účastníků

V sobotu 10. října uspořádal KČT Tišnov již 45. ročník dálkového a turistického pochodu Tišnovská padesátka, který byl zařazen do seriálu pochodů Dvoustovka a mezi významné akce Jihomoravské oblasti KČT.

Vlastní akci předcházely výběr a příprava pěších tras v délce 8, 14, 20, 27, 37 a 50 km, které vedly téměř tradičně do přírodního parku Svratecká hornatina, k Lomnici a na nedaleký nejvyšší vrchol v okolí – Sýkoř (701 m n. m.). Novinkou pochodu byla nejkratší trasa v délce 8 km, která byla zařazena do jednoho z řady projektů Klubu českých turistů pro turistickou veřejnost – Toulavý kočárek. Trasa vedla údolím potoka Besének a dále kolem Květnice. Ve spolupráci s mateřským centrem Studánka bylo na trase připraveno pět stanovišť s úkoly pro děti i rodiče. V cíli pak nejmenší účastníci obdrželi odměnu od sponzorů

akce – Hamánek, OZP a BESIP.

Od časných ranních hodin počasí přálo a v sokolovně bylo živo. Ještě před 6 hodinou se na nejdelší pěší trasu 50 km vydali první dálkoví turisté. Kolem řeky Svatky na Borač, Křížovice, Černovice a Rašov prošlo 36 vytrvalců,

z nichž nejrychlejší byli v cíli něco málo po sedmi hodinách „chůze“. Trochu podmračené podzimní počasí s občasným sluníčkem naopak vylákalo úctyhodných 167 účastníků na nejkratší osmikilometrovou trasu. Okruh v délce čtrnácti kilometrů prošlo 141 turistů a obě trasy se tak staly nejvíce oblíbenými. Kontrolou v Borači na dvacetikilometrové trase pak prošlo 71 turistů a na trase 27 km pak dalších 23 účastníků, kteří však ještě museli projít i kontrolou s občerstvením v Jamné. Lesy kolem vrcholu Sýkoř s kontrolním stanovištěm u známé hájovny s idealizovanou plastikou Járy Cimrmana prošlo 27 účastníků trasy v délce 37 km. Tři připravené trasy pro kola v délkách 26, 34

a 50 km projelo celkem 62 cyklistů.

Všech 527 účastníkům si pochvalovalo jak samotné trasy, tak i mapky s vyznačením tras, které byly poprvé tištěny v barvách. Kontrolní stanoviště jsme tradičně vybavili čerstvým chlebem se sádlem a cibulí; vhod přišel i teplý čaj, zejména po náhlém

Cestu z Borače lemuje po levé straně železnice na Žďár nad Sázavou a z pravé strany řeka Svatka (foto Alf)

*Výhledy směrem k Nedvědicí z kontroly nad Křížovicemi
(foto Alf)*

ochlazení v odpoledních hodinách. V cíli pak každý obdržel pamětní list s novým logem pochodu, jehož autorem je výtvarník Jiří Ondra. Účastníci také mohli shlédnou výstavku nejlepších fotografií z fotosoutěže členů a přátel klubu.

U příležitosti 45. ročníku vydal KČT hned dva sběratelsky ceněné předměty. Jeden jako

výroční turistickou nálepku č. 27 a jeden ve speciální edici jako dřevěnou turistickou známku. Oba suvenýry byly k zakoupení v cíli.

Po návratu do tišnovské sokolovny mnohé zajímala účast, za kterou vám všem chceme poděkovat. Zde jsou další statistická čísla: celkem bylo na akci 231 dětí do 15 let, Tišnováků bylo 209, z Brna přijelo 88 turistů a z ostatních míst 230. Celkem všichni ušli, ujeli na kole nebo v kočárku 10794 km! Nejvzdálenějším účastníkem byl zřejmě pan Fišera z Litoměřic (pěších 50 km) a mezi nejstarší účastníky jistě patřil pan Oplt (ročník 1934) z Tišnova na trase dvacet kilometrů.

Ačkoliv se pochod již řadu let nekoná jako závod, nejrychlejším pokořitelem padesátikilometrové pěší trasy byl dlouholetý příznivec dálkových pochodů z nedvědického KČT pan Petr Vejrosta s časem 7:12 hodin a ve stejném čase také Michal Kříž z Tišnova.

František Mach

Kaplička ve Skorotících

(foto Alf)

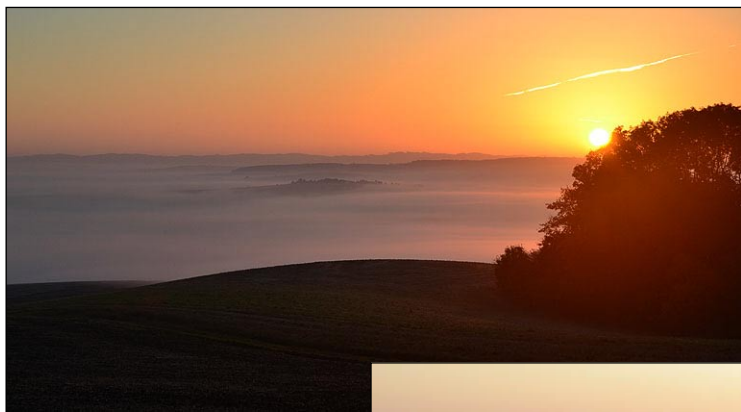
Mlha a rudá záře nad Santonem – Napoleon by měl radost

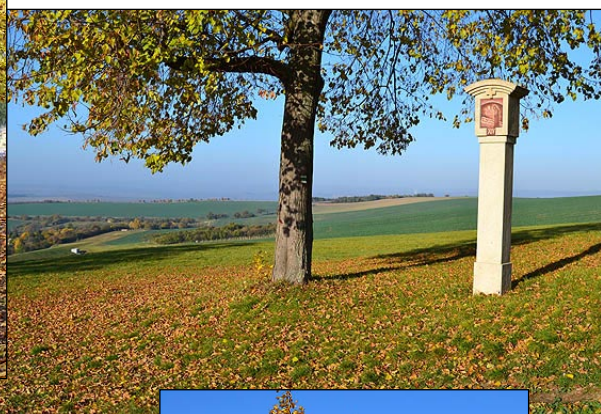
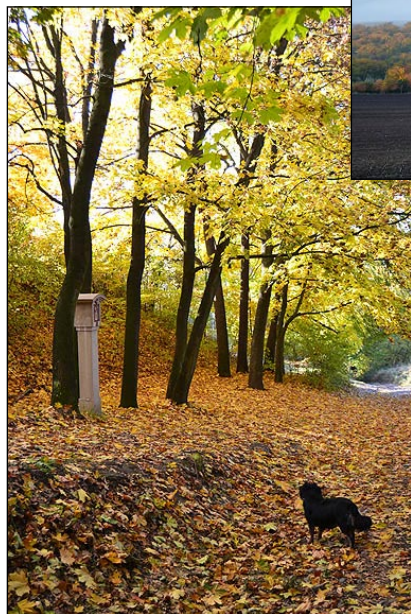
Pochod Slavkovským bojištěm, který na konci října pořádají brněnští turisté, je dle kalendáře o několik týdnů dříve než původní termín historické bitvy. Není se čemu divit. Ten mají už léta „předplacený“ historičtí nadšenci se svou rekonstrukcí. A turisté v tyto dny stejně vyrazí na nejružnější mikulášské a čertovské pochody.

Přesto měl letošní ročník s historickou bitvou hodně společného. Byla to zejména legendární ranní mlha a také krvavé slunce, jež osudného 2. prosince 1805 osvítilo krajinu mezi Brnem a Slavkovem několik okamžiků před začátkem bitvy jako předzvěst následných hrůzných minut a hodin.

Dnes už zde naštěstí nedává znamení k vražednému běsnění nepřátelských armád, ale svítí na cestu turistům, kteří se kochají podzimní krajinou a dalekými výhledy do okolí. A třeba si i někteří aspoň na chvíli vzpomenou na desetitisíce vojáků, jež zde před dvěma stoletími, daleko od domova, našli jen bolest a krutou smrt.

Alf

Křížová cesta lemující zelenou značku od sv. Urbana do Slavkova

Javory u Prace oděné do podzimního hávu

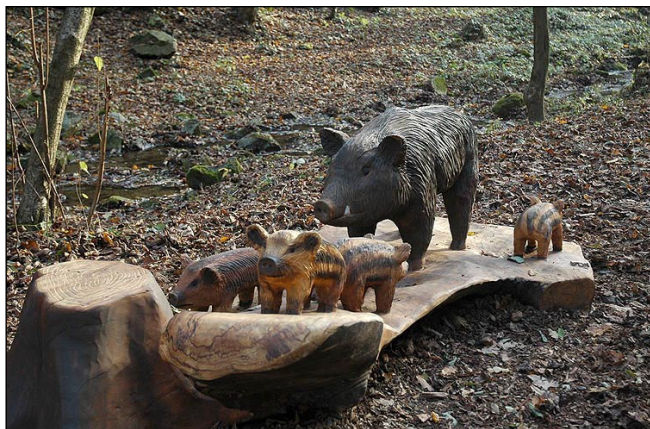
Za posledním puchýřem se turisté vydali do Znojma

V rozmezí dvou a půl měsíce zavítala na Jižní Moravu hned třetí významná akce Klubu českých turistů. Po setkání na Macoše a mezinárodním pochodu Jede Kudrna okolo Brna to byl pochod Za posledním puchýřem. Ve spolupráci se znojemskými turisty a Jihomoravskou oblastí KČT si ji vzal pod patronát Vilda Dvořák a odbor KČT Kudrna Brno.

Program pro puchýřovské účastníky nachystali opravdu bohatý a rozmanitý. Až člověk mnohdy nevěděl, kam dřív, nebo co si vybrat. V pátek ráno se do čtyř světových stran rozjely autobusy s účastníky puchýřovských zájezdů. Večer pak na mnohé přišlo první „smyslové“ dilema: dát přednost uším nebo očím a trochu uším? Jít večer na koncert Milana „Záviše“ Smrčky nebo na promítání z cesty kolem světa na kole Lucie a Michala Jonových? To si musel každý rozhodnout sám. Jednoduché rozhodování měl akorát ten, kdo měl v diáři zapsané nějaké to oficiální setkání.

V sobotu ráno pak už mohli turisté začít sbírat první kilometry na některé z tras od 15 do 55 kilometrů a taky nějaký ten puchýř na památku. Trasy vedly z části Národním parkem Podyjí, od rána zářilo z jasné oblohy sluníčko a ze všech jen trochu vyvýšených míst se naskýtaly daleké výhledy.

Pravda, patnáctikilometrová trasa spadla hned za Znojemským hradem do Gránického údolí, ale i toho nebylo třeba litovat. Jen pár týdnů před Puchýřem zde Znojmeští otevřeli novou naučnou stezku „S mloukem Gránickým údolím“.

Svým provedením se zaměřuje především na děti, ponaučení, zábavu a oddech zde však najdou všichni návštěvníci Gránického údolí.

Sobotní putování puchýřovskou trasou nás z Gránického údolí zavedlo po zelené značce k Mašovicím a přes Andělský mlýn k vyhlídce Králův stolec,

kde byla i jedna z kontrol pochodu. To už jsme se ocitli v severovýchodním cípu Národního parku Podyjí. V údolí pod námi jsme spatřili jeden z meandrů Dyje, i když po jejím přehrazení to už spíš byly začátky Vodní nádrže Znojmo. Na město samotné byl však výhled zatím ukrytý.

*Po mlokovi Hugovi
stezku Gránickým údolím
pojmenovali*

Stejně jako sestupů do údolí a výstupů nahoru, které na konci trasy čekají ještě dva.

Zašli jsme se ještě podívat na Znojemský hrad a Rotundu sv. Kateřiny. Slunce už

padalo za horizont a zhradeb se naskytl pohled na město tonoucí ve večerních paprscích. V cíli ve Znojemské Besedě byl kvůli stísněnějším podmínkám neskutečný mumraj a doslova hlava na hlavě. Fronty u jednotlivých stolečků se slévaly v jednu nekonečnou a hlavně nehýbající se řadu lidí. Holt ne vždy jde zařídit vše tak, jak by si účastník představoval, i kdyby se pořadatelé nastokrát rozkrájeli. Protřelý puchýrník (a návštěvník dalších podobných turistických „masovek“) určitě promine a rozumný vedoucí posbírá od skupiny lejstra a vyřeší vše hromadně, aby aspoň trochu ulevil „frontovému“ šílenství.

A pak přichází na řadu řešení otázky „Co s načatým večerem?“ Inu jedna rychlá schůze (určeno jen opravdu „vyvoleným“ ☺), nějaká ta večere – raději už v pomalejším kvalu a hurá na zábavu. Tam už jsou rytmy všelijakých taktů, záleží na preferencích toho kterého tanečníka.

Na letošní zábavě ve společenském centru Dukla si navíc mohl každý vybrat hned ze dvou hudebních žánrů. V přízemí ve velkém sále hrála místní country kapela Paroháči, v restauraci v prvním patře pak tradiční jihomoravská cimbálovka.

Znojemské panorama otevřelo se před našimi zraky až na vyhlídkách za rozcestím Kočičí údolí. Město už je zde téměř na dosah, přesto poutníka ještě pár kilometrů čeká. Pohledů na historické centrum si však užije do sytosti.

Součástí sobotního večera bývá také předávání puchýřovské štafety. Není už v tuto chvíli žádným tajemstvím, že příští ročník pochodu Za posledním puchýřem bude v Lázních Bělohrad a jejich okolí. Mezi slavnostní okamžiky patří také vyhodnocení razítkovací soutěže Vystup na svůj vrchol. Zde už tradičně obsazuje první místa Alois Musil z KČT TOM Obůrka.

Neděle patří už povětšinou jen návratu domů. Kdo nemusí z Puchýře přes celou republiku a tudíž hned brzy ráno, najde si ještě posledních pár minut na závěrečnou prohlídku místa konání. Historické Znojmo toho nabízí hodně, možnosti daleko překračují časové limity ohraničené třeba jedním dopolednem.

I když nedělní uplakané ráno bylo zcela odlišné toho sobotního a nelákalo ani na vycházku po historických hradbách, pořadatelé zajistili otevření všech možných muzeí a galerií, takže podívaná určitě stála za to. A pěkně v teple a suchoučku.

Představu co je to prubířský kámen asi většina z nás má. Stejně jako má představu o tom, jak vypadá turniket. Ale víte co dostanete, když tyto dvě věci spojíte? Zajeďte se podívat do znojemského podzemí. Hned u pokladny najdete takový trenažér, potažmo simulátor (jak kdo chcete) toho, jestli má pro vás vůbec smysl se do znojemských katakomb cpát (a to doslova). To abyste se na některé ze tří tras po cestě někde nešprajcli. Co se týká adrenalinové trasy – snad i pes má do boudy větší vchod (z toho je asi pak ten adrenalin, až se někdo zasekne).

Nešlo ani zdaleka projít, vidět a zkusit vše, co Znojmo nabízí. Určitě se tak pořadatelé letošního Posledního puchýře postarali mnohým turistům o další pozvánku do Znojma, všem pak o krásné vzpomínky a dojmy z výletu do Podyjí a dalších puchýřovských atrakcí. Takže jim za to patří velké poděkování. A také za to, jak zde o jednom listopadovém víkendu dokázali skvěle propagovat činnosti Klubu českých turistů.

Alois Musil přebírá od předsedy KČT Vratislava Chvátala ocenění za největší počet razítek akce Vystup na svůj vrchol nasbíraných během roku

Na úplný závěr mi pak dovoluje předat jedno poděkování i turistům samotným. Tedy hlavně těm, kteří o letošním ročníku nocovali na základní škole v ulici Mládeže. Jelikož jsem odcházel snad až jako poslední, dostalo se mi od služby, která nás měla starosti (zřejmě přímo pan školník, ani jsem se v tom spěchu na autobus nestačil zeptat), velké pochvaly za to, jak po sobě všichni krásně uklidili. Veškeré odpadky naházeli do pytlů k tomu určených a roztahané věci vrátili zpět na svá místa. Byl velmi rád za to, že nemusí nikde uklízet nepořádek, jen vynese pytle a utře po nás zem. A tak to má být!

Alf

Setkání tří turistických praporečnicků v Gránickém údolí u muchomůrky

K účastníkům letošního Puchýře patřil také první náměstek hejtmana Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, který organizaci pochodu velmi chválil

Podzimní seminář vedoucích a cvičitelů přinesl poučení, zábavu i relax

Letošní podzimní seminář připravila oblastní metodická sekce na úpatí Chřibů, v rekreačním areálu RELAXX v chatové osadě Pastviny u Čeložnice. Souběžně se zde také uskutečnilo setkání seniorů oblasti a v některých bodech se obě akce dokonce prolínaly. Takže v některých chvílích bylo na Pastvinách opravdu živo.

Jak už je obvyklé, po „rozhození“ pokojů a vyřízení potřebných formalit (sem letos patřilo zejména převzetí nových průkazů, což byla jedna z velmi důležitých částí letošního semináře) následuje oběd na doplnění sil, protože účastníci čeká vždy jednací maratón plný nových informací.

Na úvod toho letošního zopakovala předsedkyně oblasti Hana Slabáková informace a zásady pro přeregistraci odborů dle aktuální legislativy. Hned poté přišlo představení významných turistických akcí v roce 2016, kam dozajista patří další cyklus Euroranda, který je nyní zaměřený na energie.

V diskuzi pak redakční rada oblastního kalendáře akcí získala důležité podněty k tomu, jak pro příští rok informovat zájemce o možnostech členství v Klubu českých turistů. Do pléna padlo také několik připomínek k letošnímu ročníku Posledního puchýře.

Ještě před příjezdem Miloše Šenkýře z Českého rozhlasu si přítomní vyslechli úvodní teoretickou přednášku o zpracování digitálního obrazu. Jelikož mezitím dorazil pan redaktor, nesly se další okamžiky v poněkud odlehčenějším duchu. Jak jinak než při vyprávění veselých historek z natáčení.

Na úplný závěr nabitého dne stihli jsme ještě praktickou ukázkou, jak si na počítači vyrobit prezentaci z digitálních fotografií, která vypadá jako video a

dá se tak kromě počítače přehrát i na DVD přehrávačích. Pak už nám obětavý personál penzionu RELAXX začal nosit na stůl zaslouženou večeři, po níž následovala volná zábava.

V sobotu ráno jsme po snídani vyrazili na průzkum okolní přírody a jejich zajímavostí. O tom už se zde moc rozepisovat nebudu. Protože jak už jsem napsal v úvodníku, opět vás čeká komponovaný článek od několika autorů, přímých účastníků semináře, tak, jak seminář viděli svýma očima. A tam se všechno dočtete, takže není potřeba se opakovat. Následují v pořadí tak, jak mi přišly do e-mailové schránky. Tedy až na jeden. Ten sice dorazil jako první, ale je natolik unikátní, že si zaslouží vlastní článek – a následuje tedy hned za tímto souborným textem.

Asi bychom ani nevěděli, že už tak nějak pomalu končí podzim, kdybychom se nesešli na pravidelném semináři cvičitelů a vedoucích našich odborů KČT na semináři. Většina účastníků se vždy na toto společné setkání těší. A proč? Odpověď je jednoduchá. Kromě vyslechnutí organizačních záležitostí a novinek se sejde parta aktivních lidí, kteří se mnohdy dlouhá léta znají, přijmou mezi sebe nové tváře, ale hlavně si jednou za rok sdělí svoje zážitky z celoroční činnosti, vzájemně popovídají a lidsky se sblíží.

Letošní seminář se uskutečnil ve dnech 21.–22. listopadu v rekreačním středisku RELAXX, Pastviny u Čeložnice. Je to krásné místo nedaleko Kyjova, v podhůří Chřibů. Přesto, že meteorologové vyhrožovali deštěm a vůbec fujtajblovým počasím,

tak se příroda vymkla předpovědím z ruky a připravila pěkné dva podzimní dny. Po příchodu buď pěšky, nebo i po vlastní ose nás přivítal organizační štáb v čele s předsedkyní oblasti Hankou Slabákovou. A tak

netrvalo dlouho a byli jsme ubytováni a mohli se sejít v sále velké jídelny, abychom zahájili naše jednání. Sešlo se nás opravdu úctyhodné množství. Chvilí trvalo, než se toto množství povídajících a hlučících turistů uklidnilo tak, aby předsedkyně oblasti mohla oficiálně zahájit seminář a seznámit nás s programem. Trochu nám zatrnulo, když jsme se dozvěděli, že Jirku Michenku zaskočil kolaps, takže se nemůže dostavit. Vedení oblasti se i s tímto výpadkem popasovalo se ctí.

Celá sobota byla věnována organizačním záležitostem. A to ať se jedná o příspěvky, nové průkazky, významné akce KČT připravované na rok 2016 nebo Eurorandu. Samozřejmě, že jsme také hodnotili uplynulý rok a zároveň si povídali o svých aktivitách a zkušenostech. Během jednání mezi nás také zavítal redaktor vysílání českého rozhlasu Brno, aby se s námi podělil o výsledky každodenní propagace KČT ve vysílání stanice Brno. Je to vynikající počín a je opravdu potřeba poděkovat všem účastníkům z řad KČT, kteří každodenně připravují pro vysílání výlety pro jihomoravský a zlínský kraj. Zkrátka byla toho opravdu přehršle. Všichni jsme vydrželi až do večerního guláše, abychom

si po konzumaci bez oficialit povídali o našich letošních zážitcích, radostech a někdy také strastech.

Druhý den ráno se vyklubalo jako vyšité. Přivítala nás malá námraza, ale nebe bylo celkem čisté, takže nic nekazilo náladu. Po včerejšku jsme byli plni energie a připraveni vyrazit na

společnou vycházku do opravdu kouzelného okolí. Byl proto problém, sehnat všechny dohromady tak, aby Alf mohl udělat dokumentární fotku celé sešlosti. Nakonec, po několika pokusech se záměr podařil. Ale to už zavelela Jana Pavlíková k odchodu. Vycházka se uskutečnila zalesněným hřebenem až na Zavadilku a odtud přes skalní útvar Rozštípená skála na Bradlo s návratem na Pastviny.

Seminář, zakončený společnou vycházkou, opravdu krásnou přírodou, všechny dokonale uspokojil.

Na semináři v Čeložnici se objevila kritika na organizaci Posledního puchýře ve Znojmě. Vzhledem k tomu, že nebyl přítomen ani Vilda Dvořák, ani Zdeněk Cabalka, reagoval jsem na přednesenou kritiku já. Byl jsem celé tři dny mezi organizátory a v sobotu jsem byl na kontrole na Heiligersteinu.

To, že se na tak velké akci vždy objeví nějaký drobný nedostatek se obvykle stane. Tady to bylo to, že pro ty nejrychlejší startující byly na prvních dvou kontrolách kontroloři o něco později. Zmatek byl trochu při začátku registrace, což způsobily menší prostory Besedy. Při mém pobytu na Heiligerstejnu jsem od 260 účastníků,

kterí přes nás prošli, neslyšel jediné kritické slovo. Všichni byli nadšeni přírodou, počasím, občerstvením pod Šobesem.

Většina z nás do přírody jezdí za zážitky a setkání s přáteli. Toho jsme si za tři dny ve Znojmě užili dostatečně. A pro těch pár škarohlidů – prosím, nechte si tu negativní energii pro sebe. Pro všechny organizátory vyřizují pochvalu za krásný pochod od vicehejtmana Stanislava Juránka. On je častým hostem sportovních a turistických akcí a jeho pochvala byla upřímná.

Možnost zúčastnit se Setkání seniorů jihomoravské oblasti v Čeložnici přivítali vyškovští senioři s radostí, protože dostat se do těchto končin není pro nás jednoduché. I když je to z Vyškova po silnici jen kolem padesáti kilometrů, vlakem se musí přes Brno a to vyžaduje podstatně delší čas. Pět nás proto jelo autem tak, aby se každý z nás mohl po obědě věnovat svým „turistickým úkolům“. Předsedkyně odboru zůstala na jednání semináře předsedů a pro nás ostatní nachystala odpolední turistickou trasu. Snad abychom se nenudili nebo nezlenivěli? To nám však nikdy nehrozí.

Vydali jsme se po cyklistické trase Kyjovská a usilovně dávali pozor, kde musíme doleva odbočit na naučnou stezku. Podařilo se. Jaký však byl náš údiv, když jsme se znovu dostali na cyklostezku, kudy jsme již šli. A tak znovu a pozor, abychom seneďali zlákat nejspíš nějakým starým značením. Pak už jsme snadno přišli na zelenou značku, která nás přivedla do Čeložnice. Stihli jsme těch sedm kilometrů do setmění. Večer jsme se zúčastnili akcí na chatě.

U pramene Kolomaznice

(foto Blažena Floriánová)

Setkání s rekaktorem

Milošem Šenkýřem

rozhlasu Brno bylo příjemné a inspirativní. Zajímavá byla i přednáška Jak vytvořit videoprogram z digitálních fotografií, ale to bylo pro většinu z nás tvrdým oříškem. Večerní posezení bylo fajn, kdy je také možnost si popovídat se známými.

Vneděli jsme uložili zavazadla do auta, zúčastnili se fotografování všech zúčastněných a vyrazili na společnou turistickou vycházku. Vydali jsme se opět na cyklistickou cestu a vystoupali až na asfaltovou cestu (tu už známe). Tady jsme se tentokrát dali doprava, došli k prameni Kolomaznice a dále k rozcestí Nad Kalíškem. Dosud byla krásná dovolna

stoupající asfaltová cesta. U rozcestí jsme se už setkali s blátem a tak se celá velká skupina rozdělila. Někteří pokračovali po červené značce k Zavadilce, jiní „museli“ vidět skalisko Kališek. Samozřejmě i my, ale Kališkem se nám pohnout nepodařilo. Odtud jsme pokračovali hřebenovkou k rozcestí nad Zavadilkou a ke Koryčanské

Rozštípená skála

(foto Blažena Floriánová)

kapli. Ještě jsme se podívali ke skalnímu útesu Rozštípená skála, protože u takových zajímavostí my nesmíme chybět. V celém okolí Zavadilky byla umístěna spousta pěkných dřevorytů zvířat, ptáků i jiných vymyšlených bytostí. Kromě obdivu jsme hodnotili, že je umožněno, aby tyto výtvoř viděli i kolemjdoucí. Počasí se začalo kazit a tak jsme

se vydali přes Zavadilku a po žluté TZ do Čeložnice. Po 4 km již bylo vidět chaty a hlavně odbočka ke studánce Smrad'avka. Vodu jsme samozřejmě ochutnali a snad by se i dala pít, kdyby v sobě měla nějaké ty bublinky.

Na chatě jsme ještě poobědvali a rozloučili se známými. Celý pobyt neměl chybu. Pochvalovali jsme si pěkné ubytování, dobré jídlo s perfektní obsluhou i krásnou krajinu. Tak snad za rok znovu.

Alf, Jura Bílý, Tonda Moravec,
Ludmila Gütterová

U pramene Smrad'avky
(foto Blažena Floriánová)

Redaktor Českého rozhlasu Brno Miloš Šenkýř vypráví veselé historky z natáčení. Debata s ním zaujala všechny účastníky semináře

Na vrcholu Velké Ostré (532 m n. m.) – teprve až opadají listy, odhalí Chřibý krásu a tajemství svých četných skal, skalek a kamenů, které jsou jinak skryty zraky návštěvníků lesa (foto 7× Alf)

Podzimní seminář

Petr Vejrosta

*Pod Chříby je Čeložnice,
místo pro mě neznámé,
však tam brzy pojedeme,
společně je poznáme.*

*Na místo jsme dorazili,
máme první zjištění –
dobře jsme se seznámili
s excelentní kuchyní.*

*Na řadě je teorie –
pokyny a předpisy,
zdá se to být utopie,
mám prý poslat dopisy.*

*Podivuje se tam kdosi,
čemu – to ví jen on sám.
Dobrého bych dal si cosi,
copak si jen objednáám?*

*Pošlu ještě zprávu domů:
„Jápak vy se ale máte?“
Máte čaj a štrúdl k tomu,
já mám zase kávu laté.*

*Zaslechl jsem, byl za dveřmi,
poznal jsem ho po hlasu,
za chvíli byl mezi námi
pan redaktor z rozhlasu.*

*Na druhý den po snídani
kdos pravil: „Jdem na hříby!“
Za chvíli už lépe slyším:
„Hani, jdeme na Chříby!“*

*Sirný pramen, listí, bláto,
rozštípená skála,
to vše jistě stálo za to,
Haně třikrát „Sláva!“*

*Nemusí být zrovna sláva,
poděkovat stačí.
Při odjezdu leckdo mává,
málokdo se mračí.*

U Kalíšku – jednoho z mytických skalních útvarů Chříbů

Vyhodnocení oblastní soutěže se blíží

Konec roku je mimo jiné signálem bilancovat kde co za uplynulých dvanáct měsíců. Nevyhne se to ani nám – tedy těm, kteří se zapojili do nové oblastní soutěže o neaktivnějšího turistu.

Protože i přes vánoční svátky můžete vyrazit na výšlapy, výlety, vycházky, nemusíte odevzdávat průkazy už teď, ale máte čas dle vyhlášených podmínek do 20. ledna 2016. Tento termín lze dokonce o pár hodin prodloužit, protože 21. ledna 2016 zasedá oblastní výbor, na kterém si odevzdané průkazky vezmu k vyhodnocení. Do tohoto termínu však musí být všechny průkazky, které chcete započítat do soutěže, odevzdány na oblastním sekretariátu v Brně na Křížkovského 29. Tam si lze také vyzvednout průkazy na rok 2016.

Vyhlášení výsledků se uskuteční na oblastní konferenci 13. března 2016, kde budou opět k dispozici nové průkazky. Opět platí, že výkony a účasti na akcích si můžete od začátku roku (2016) dopsat zpětně a v případě umístění na hodnoceném místě je pak jen stačí hodnověrně doložit (jiný záznamník s razítkem pořadatele, diplom nebo účastnický list).

Průkazy za rok 2015 mi také můžete odevzdat osobně na některé akci, kde se budu vyskytovat. Zatím předpokládám tyto:

- Štěpánský pochod, Čeložnice u Kyjova, 26. 12. 2015
- Výstup na Brdo, 30. 12. 2015
- Vítání nového roku na Klimentku, Vřesovice, 1. 1. 2016

Pro jistotu ale dejte vědět na mail alf@ktnoha.cz, abychom se někde zbytečně neminuli. Na tomto mailu také uvítám vaše připomínky a náměty, kam tuto soutěž směřovat dál nebo co byste v ní třeba uvítali navíc. Předem děkuji.

Převodní tabulka

Protože oblastní soutěž – část „výkonová“ má tu výhodu, že nebere ohled na druh turistiky, takže ji můžete plnit takovými přesuny, které vám nejvíc vyhovují, přináším vám ještě tabulku koeficientů, podle které se budou výkony přepočítávat. Při jejich stanovení jsem vycházel z metodiky výkonostní turistky a odznaku ZOT. Ovšem i tato čísla mohou být tématem vašich připomínek a další diskuze. Základem je pěší turistika, jako nejrozšířenější druh přesunu.

Pro získání přepočteného výkonu v pěších kilometrech stačí dosažený výkon v jiném druhu turistiky vynásobit příslušným koeficientem.

Druh turistiky	Měřitelný výkon	Koeficient
pěší	kilometry	1
cyklo	kilometry	0,35
lyže	kilometry	1,75
VHT	hodiny	4
vodní	body dle metodiky vodní VT	0,5
zimní táboření	táborská noc	125

Pokud chcete, můžete si ve vašich záznamnících výpočet udělat, ale není to rozhodně podmínka pro odevzdání a zařazení do soutěže. Pokud bude v záznamníku zapsán výkon a druh přesunu tak jak je v něm připraveno, udělám si už přepočet sám.

Zážitky za výkony

Nevím čím to je, ale tato soutěž vyvolává na oblastních seminářích vášnivě diskuze. Zatímco před rokem to byl návrh zařadit hodnocení podle počtu účastí, čímž by se podpořilo setkávání turistů na akcích – pokud možno v naší oblasti a těch významných, letos už bylo vše obráceně a převládal názor, že podobná soutěž je dnes už vlastně turistický přežitek. V současnosti se přece turistika dělá kvůli zážitkům. Docela mě to mrzí a zaráží hlavně z toho důvodu, že většina z těch, kteří letos mluví o přežitku, loni tolik horovala pro rozšíření o účastnickou část.

Na rovinu tady píšu, že zde už jsem s rozumem v koncích – jak takový prožitek změřit? A měří se jenom ty pozitivní, nebo by se mohly zaznamenat i ty negativní? Je to přece jenom taky prožitek. A kde vymezíme hranice – musí se zážitek týkat jenom turistické akce nebo ho může turista zaznamenat i cestou na/z akci/e? Na druhou stranu určitě by nebyl problém s dokazováním zážitků, protože kde kdo se s nimi chlubí na internetu na sociálních sítích a vše dokládá podrobnou fotografickou, často i video, dokumentací. Ovšem je zde další otázka – uděláme z toho nutnou podmínku? Protože ne všichni mají internet a ne všichni, kteří ho mají, holdují „fejsbukům“ a spol.

Účast v soutěži není pro nikoho povinná a ani není předpokladem k tomu, aby mohl turista svou oblíbenou činnost vykonávat. Je to spíš taková nadstavba pro ty, kteří si o své turistické činnosti vedou záznamy a nějaký ten odznáček, který pak za splnění nějakého limitu dostanou, je právě spíš o ochotě svou aktivitu evidovat, než ji přímo provozovat. Protože znám osobně dost lidí,

kteří nachodí stovky kilometrů jenom proto, že je to baví (= je to pro ně zážitek, setkají se na trase s kamarády, pokecají, dají pivko a akorát jim v cíli na diplom napíší za jedničku místo jedné dvě nuly) a ne aby za to sbírali nějaké odznaky a metály.

A nemusí to být vždy jen evidence individuální. Jsou v naší oblasti odbory, kde se různé záznamy o aktivitě jednotlivých členů vedou hromadně. A že jde o aktivitu na akcích jinak vyloženě zážitkových a statistika je to hodně podrobná, svědčí hned dva články v tomto Zpravodaji.

Pokud jste tedy ti, co jste se letos do soutěže zapojili, nabyli při čtení předchozích řádků dojmu, že turistická aktivita je něco, co se neodpouští, mám pro vás zprávu. Na oblastní konferenci budete po zásluze potrestáni. A to poukazem na vstupenky do zábavního vědeckého parku VIDA! v Brně. To abyste jenom nehlali kilometry a účasti, ale připsali si na své konto také nějaký ten zážitek. A nezapomeňte – návštěva zábavního vědeckého parku VIDA! se počítá do záznamníku EURORANDA 2016!

Alf

PS:

Poukazy (jakožto hmotné odměny), jak bylo dříve avizováno, obdrží první tři nejaktivnější turisté v každé kategorii. A možná se pokusíme vyhlásit i něco na způsob „absolutního vítěze“, případně nejaktivnější odbor oblasti.

Oblastní výbor informuje

Vážení turisté, především však činovníci jednotlivých odborů, rádi bychom vás touto cestou informovali o **několika důležitých věcech**, které je potřeba v prvních měsících roku 2016 zařídit, respektive se na ně připravit.

Tou nejzásadnější je jako každý rok **oblastní konference**. V příštím roce se koná v **neděli 13. března 2016**. Je to trochu pozdější datum, než na které jste zvyklí, ale vhodnější termín se nám bohužel najít nepodařilo.

Od tohoto data, respektive oblastní konference, odvíjí se pak další záležitosti. Jak dobře víte, letos v září odstartoval další ročník Euroranda, který je tentokrát zaměřený na energie. Jeho ukončení bude příští rok v září ve Švédském Skåne. Ústředí chystá na ukončení dva autobusové zájezdy, případní zájemci se můžou přihlásit.

Ještě o něco dříve však **uzavřeme Eurorando české**. Stane se tak **v sobotu 27. srpna 2016 na Dlouhých Stráních** v Jeseníkách. **Oblast** na toto celostátní ukončení **připravuje autobusový zájezd**. Předpokládáme, že by se uskutečnil ve dvou variantách: jednodenní a dvoudenní s tím, že dvoudenní zájezd by byl primárně určen **jako oblastní akce pro seniory a juniory** z řad našich odborů. Proto vás prosíme, abyste dali tuto informaci ve vašich odborech ve známost a případní zájemci se začali hlásit co nejdříve, aby oblastní programová rada věděla, v jakém rozsahu má zajišťovat konkrétní služby a pokud možno okamžitě po konferenci začala pracovat na realizaci zájezdů.

Oblastní akce Euroranda

Oblastní akce věnovaná Eurorandu bude **součástí Prvního jarního výšlapu** Jihomoravské oblasti KČT, který se v roce 2016 uskuteční ve spolupráci měst Ždánice a Bučovice **v neděli 3. dubna**.

Novou sezónu slavnostně zahájíme **ve Ždánicích v 10 hodin**, prezentovat se můžete už od 9 hodin. Vzhledem k omezenému dopravnímu spojení do Ždánic prostřednictvím IDS JMK zajistí pořadatel kyvadlovou autobusovou dopravu z vlakového nádraží v Bučovicích, a to zhruba v 8.30 a 9.20 h – tedy po příjezdu vlaků od Brna. Pokud počítáte s větší účastí, dejte nám to však vědět, zařídíme posílení dopravy. V případě, že chystáte vlastní autobusový zájezd, zajistíme vám parkování ve Ždánicích a případně v Bučovicích.

Po slavnostním zahájení se můžete vydat na zvolenou trasu do Bučovic. Na trase vedoucí přes nejvyšší vrchol Ždánického lesa – **U Slepice** (437 m) pak ve spolupráci s dalším partnerem pochodu – společností **Moravské naftové doly** – můžete zajít na **exkurzi po zdejších naftových zařízeních**.

Pokud bude někdo chtít zůstat **ve Ždánicích** a prohlédnout si třeba zdejší **Vrbasovo** vlastivědné **muzeum**, ve dvanáct hodin ho kyvadlový autobus převezve zpět do Bučovic nebo na hřeben Ždánického lesa, kde může u Červeného kříže vystoupit a dojít do cíle pěšky.

V Bučovicích pak na odpoledne chystáme posezení u cimbálové muziky a navštívit zde můžete architektonickou Perlu Jižní Moravy – **zámek**, který je jedinečnou ukázkou italské renesance na sever od Alp.

Takže nezapomeňte –

v neděli 3. dubna 2016

Odborové akce Euroranda – záznamník pamětního odznaku

Kromě těchto významných akcí k Eurorandu najdete v kalendáři akcí také různé výlety a pochody věnované energiím a zařazené do Euroranda. Mimo to však můžete **ve svých odborech plánovat i další vycházky** a akce, které budou **spojené s energií**.

Všechny tyto akce – pokud si od organizátora necháte potvrdit účast – jsou započitatelné do záznamníku, který vydala programová rada KČT a je ke stažení na internetových stránkách KČT. Po splnění podmínek pak získáte pamětní odznak Euroranda.

Pokud se rozhodnete podobnou akci uspořádat, Pěší sekce KČT vás prosí, abyste jí podali alespoň základní informaci o ní, tj. datum uspořádání, název, počet účastníků. Informace posílejte pokud možno co nejdříve po ukončení akce, aby mohla sekce sledovat vývoj akcí vztažených k Eurorandu. Statistiku můžete poslat na e-mail alf@ktnoha.cz, zajistíme její předání.

Novoroční čtyřlístky opět podpoří hendikepované

Součástí vánočních svátků by kromě rodinné pohody měla být také myšlenka na druhé, kterým nebyl osud tak dobře nakloněn. A ještě lépe, je-li tato myšlenka podpořena nějakým činem.

Z těchto principů vychází sbírka Klubu českých turistů Novoroční čtyřlístek s více než desetiletou tradicí, jíž výtěžek slouží na značení a stavbu vozíčkářských tras. I když, po pravdě řečeno, sbírka je jen jedním ze čtyř pilířů celého projektu.

Čtyři novoroční dobré skutky:

1. Jdi na Nový rok na výlet – překonej svou pohodlnost
2. Pozvi někoho ze svého okolí – udělej mu radost tím, že jej vezmeš s sebou
3. Poznej kus přírody – projdi kousek vlasti a poznej ho vlastními smysly
4. Přispěj potřebným – částkou od 20 Kč výše na rozšíření programu KČT „Turistika pro všechny“, ve kterém KČT buduje turistické trasy pro vozíčkáře. Přispět můžeš jakoukoli částkou i opakovaně přímo na účet č. 51-0938150237/0100 vyhrazený pro tento účel.

Učiníš-li tyto čtyři dobré skutky, obdržíš odznak Novoroční čtyřlístek a kalendářík. Staré české přísloví přece říká: „Jak na Nový rok, tak po celý rok.“

V **naší oblasti** máte možnost přispět do sbírky hned na třech místech. V **Ivančicích** dokonce už s předstihem – **31. prosince na Silvestrovském pochodu**. Takže **na Nový rok** si můžete dobré skutky ještě zopakovat, buďto **ve Vřesovicích** na Hodonínsku **nebo na Babím lomu** u Brna. Tak přijďte, rádi vás uvidíme! Je to přece pro dobrou věc.

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ-JIHOMORAVSKÁ OBLAST
O KČT KLUB TURISTŮ A LYŽAŘŮ BRNO, TOM HOROLEZČATA, LESY MĚSTA BRNA
POŘÁDAJÍ POD ZÁŠTITOU STAROSTY OBCE LELEKOVICE PANA JAROSLAVA DIVIŠE
JUBILEJNÍ 45. ROČNÍK VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉ AKCE

NOVOROČNÍ VÝSTUP NA BABÍ LOM

v pátek 1. ledna 2016 od 10.30 do 14.00 h

PROGRAM:

- Průběžně příchod po zvolené přístupové cestě na vrchol Babího lomu (562 m n. m.). Pozor – vrchol není na rozhledně! Od rozcestí „U jelínka“ po modré a červené značce do sedla na hřebeni. Tam bude organizována sbírka Novoroční čtyřlístek.
- Ze sedla severním směrem po vlastním značení opatrně na vrchol. Na vrcholu razítko akce Vystup na svůj vrchol. Akci pořádá KČT na podporu stavby Bezručovy chaty na Lysé hoře (splácení úvěru), vybírá se příspěvek alespoň 10 Kč. Na vrcholu zájemci dále dostanou Kalendář turistických akcí Jihomoravského kraje na rok 2016 a pamětní list s příležitostným razítkem Novoročního výstupu na Babí lom.
- Na místě je možné vyzkoušet slanění, výstup a lanovku pod vedením cvičitelů vysokohorské turistiky. Po sestupu zpět do sedla lze navštívit rozhlednu na Babím lomu (po červené značce, při namrzlém terénu po hřebeni s maximální opatrností, lépe po modré značce úbočím).

Informace o akci:

ing. Luděk Leder, 736 754 070, l.leder@seznam.cz (NČ, Vystup na svůj vrchol),
Miloš Stejskal, tel. 739 033 769, stejskalmilos@seznam.cz (VHT), ing. Bohumil
Polesný, tel. 608 129 534, bopol@seznam.cz a <http://kltlturistika.cz>.

KT Noha Bučovice, TJ Jiskra Kyjov a DDM Kyjov zvou všechny milovníky zimní přírody

1. ledna 2016 od 10 do 12 hodin
na zahajovací ročník nové akce

Chříbské novoroční setkání turistů aneb sejďeme se na Klimentku

*Zažijte sváteční pohodlnost do kouta
a vydejte se na jeden z nejposvátnějších vrcholů v Chříbech
oslatit příchod nového roku
a pozdravit se na jeho prahu se svými kamarády*

Chříbské novoroční setkání turistů se snaží navázat na tradici Vítání nového roku na Cimburku, kterou založil ještě na konci osmdesátých let minulého století doktor Hlaváč a kyjovští turisté. Bohužel tato pěkná tradice, která si za šestadvacet ročníků našla širokou řadu příznivců, byla na Nový rok 2015 současnými „hradními pány“ zadupána do země. Nelze však zadupat ducha turistů a naši vůli po setkání s přáteli! Proto vás všechny rádi uvidíme na sice místě jiném, neméně však historicky významném, ba až mytickém. **Po novoročním poledni se pak vydáme pozdravit kamarády do Vřesovic.**

Alf

Programová rada schválila změny ve výkonnostní turistice

1. Výkonnostní turistika ZdP

- Výkonnostní odznaky pěší turistiky, cykloturistiky a zimní turistiky byly doplněny o diamantový stupeň.
- K čestnému titulu Mistr turistiky byl doplněn nejvyšší čestný titul Zasloužilý mistr turistiky. K jeho udělení je nutné získat titul Mistr turistiky a splnit dva diamantové výkonnostní odznaky různých přesunů a diamantový odznak ČMT.

2. Základní odznak turistiky (ZOT)

- Stávající způsob plnění I.–III. (bronzového, stříbrného a zlatého) stupně odznaku absolvováním daného počtu kilometrů byl rozšířen o možnost plnění odznaku účastí na stanoveném počtu turistických akcí.
- Byl doplněn IV., diamantový, stupeň odznaku.

3. Výkonnostní turistika

- Byl schválen nový výkonnostní odznak „Nastoupané km“ (VONKM), který spočívá v evidenci nastoupaných výškových metrů při běžných turistických akcích (dálkové pochody, cykloakce, vycházky odborů, výstupy na vrcholy, vysokohorské túry, apod.). Turista musí absolvovat výškové metry/km pouze vlastní silou. Může použít různé přesunové prostředky a jejich kombinaci (pěšky, kolo, koloběžka, kolečkové brusle, kolečkové lyže, běžky, skialpy).
- Potřebné nastoupané km pro plnění stupně odznaku jsou:

– bronzový	50 km	
– stříbrný	dalších 100 km	celkem 150 km
– zlatý	dalších 150 km	celkem 300 km
– diamantový	dalších 200 km	celkem 500 km
- Podmínky odznaku lze plnit a vykazovat od 1. listopadu 2015. Tento výkonnostní odznak však **nelze uplatnit pro splnění odznaku Turista a pro čestné tituly Mistr turistiky a Zasloužilý mistr turistiky**.

Bližší ke všem změnám v metodikách na stránkách Sekce výkonnostní turistiky www.kct.cz/cms/sekce-vykonnostni-turistiky

Tamtéž najdete také seznam OTO a TTO – otevřete jej a nalistujte si odznak Kralupsko nebo Po stopách II. odboje na jižní Moravě:

- po kliknutí na název odznaku se dostanete na oddílovou stránku odznaku
- po kliknutí na slovo záznamník v popisu podmínek plnění odznaku se otevře přímo záznamník odznaku v elektronické podobě, z kterého získáte všechny podrobné informace o jeho plnění.

Pokud máte záznamníky svých OTO v elektronické podobě (word, excel, pdf, jpg, scan stránek atd.) a pošlete nám je, můžeme podobným způsobem i k vašim odznakům v tomto seznamu přidat podrobné informace ze záznamníků. Potenciální zájemci to určitě ocení nebo si můžou záznamník přímo stáhnout a vytisknout.

Sváteční slovo nakonec

Ve svém tradičním úvodním filosofování jsem se tentokrát rozepsal o spolupráci. Nezbylo v něm však už místo na to hlavní. Abych všem za tuto spolupráci a podanou pomocnou ruku, ať už na Zpravodaji, oblastním kalendáři, pořádaných akcích nebo při dalších příležitostech, vyjádřil velké poděkování. Oblastní výbor si vaší pomoci vždy cení, i když ne vždy se najde příležitost dát to dostatečně najevo.

Největší svátky v roce – Vánoce – už přímo buší na dveře. Dovolte mi proto ještě popřát vám jejich poklidné prožití, pod stromečkem nějaký ten pěkný dárek od Ježíška, ale hlavně to, co do žádné krabice zabalit nelze: štěstí, lásku, přátelství, radost ze života. A to vše pokud možno bez zapíchnuté kapří kosti nebo nechtěné návštěvy příslušníků sboru dobrovolných či profesionálních hasičů.

Do nového roku vám k tomu ještě přibalím pevné zdraví, ať si můžete dosyta užít každou chvíli v naší krásné přírodě, a pytel elánu, ať vám jde nejen práce profesní, ale i turistická pěkně od ruky. Ať se stále můžeme setkávat na pěkných akcích v našem kraji i za jeho hranicemi a nechť se hezkými zážitky z nich plní nejen naše srdce, ale i stránky našeho Zpravodaje.

za oblastní výbor Alf

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.